

"Qui munta l'ase?". per Josep M. Solà

Dg, 3/07/2011 per Catalunya Religió

[L'opinió publicada](#)

El teòleg Josep M. Solà en ofereix un nou comentari de les lectures de diumenge. El profeta Zacaries parla en un petit oracle d'un rei. Qui és? Segons qui sigui el text pren un caire interpretatiu o un altre, però sobretot ens ofereix dues concepcions de messianisme.

QUI MUNTA L'ASE?

La primera lectura d'aquest 14é diumenge del temps ordinari llegeix un fragment del llibre del profeta Zacaries (Za 9,9-10). La primera part (1-8) d'aquest llibre bíblic recull una sèrie de visions, destinades a enfortir els ànims del poble; la segona part aplega dues col·leccions d'oracles. El text de la nostra lectura pertany a la primera d'aquestes col·leccions.

L'activitat profètica de Zacaries s'ha de situar entorn l'any 520 aC. És el temps de la reconstrucció del temple de Jerusalem, en la que hi juga un paper molt important el rei Zorobabel (Za 4,6-10), el darrer rei de la dinastia descendent de David.

El petit oracle parla d'un rei, que fa la seva entrada a Jerusalem humilment, muntat en un ase. La imatge escollida crida l'atenció, si es té en compte l'estil de les entrades triomfals dels grans reis vencedors a les ciutats. Per aquests, res d'humilitat, tot el contrari, pompa i poder i no muntant un ase, sinó un impressionant cavall fort i majestuós. A qualsevol lector cristià la imatge escollida per Zacaries li suggereix la de Jesús entrant a Jerusalem (Mc 11,1-9). Però, al marge de la relació indiscutible d'aquests dos passatges, qui és el rei de qui parla Zacaries?

Una possibilitat és que sigui Zarobabel, en el paper de descendent de David i Salomó. Hi ha tres elements del text que permeten pensar-ho així. El rei muntat en un ase s'assembla al rei Salomó, que en el moment de la seva unció reial va muntat sobre la mula del rei David (1 Re 1,38). Els dominis del rei de l'oracle coincideixen amb els límits del reialme de Salomó, esmentats a 1Re 5,1, que, a grans trets, anirien des del riu Eufrates (el gran riu) fins al Mediterrani. La destrucció dels carros d'Efraim i la cavalleria de Jerusalem indica la fi de les hostilitats entre el regne del nord, també anomenat Efraim, i el del sud, que té per capital Jerusalem. Només durant els regnats de David i Salomó els dos regnes visqueren units. La ruptura d'hostilitats remet, per tant, als temps idíl·lics de David i Salomó.

Si el rei és Zorobabel, Zacaries proclamaria, amb aquest oracle, un restabliment de la dinastia de David, possiblement més en el pla utòpic i de desig, que no pas en el de la realitat històrica. Amb aquesta finalitat, introdueix en l'oracle les pistes esmentades a fi que el lector s'adoni que està pensant en el restabliment del

reialme, sobretot de Salomó.

En el cas que el rei esmentat no sigui Zorobabel, l'oracle anuncia la vinguda d'aquest rei ideal, que fa pensar més en Déu mateix, que no pas en un personatge històric. En aquest cas, la idea messiànica hauria fet un desplaçament perdent força l'esperança d'un messies històric, a canvi d'incrementar-se l'expectació d'un messies futur, inconcret, metahistòric i molt més diví que no pas humà. Aquest és el tipus de messianisme que prendrà força en la literatura apocalíptica.

Amb aquestes dues formes d'entendre el messianisme, s'anirà obrint camí una pluralitat de concepcions messiàniques, presents en el judaisme del temps de Jesús, davant les quals Jesús haurà de pronunciar-se i possiblement fer entendre que el seu, no és cap dels que fins aleshores havien creat adeptes.

Diumenge 14 durant l'any

3 de Juliol de 2011